№ 2855
ხუთშაბათი,
7 ივლისი

ცნობის ფურცელი

№ 2855
ხუთშაბათი,
7 ივლისი

ISTORIULI GAZETEBI

წელიწადი 1914. წელიწადში—6). „ცნობის ფურცელი“ ქალაქში—50 კ. დასახლებაში—75 კ. ნომერი—3 კ. დღეს განკუთვნილია: ფეიერთონი სურათებით „პეტერბურგი“. პირველ გვერდზე—10 კ. ტელეფონი: 2-11. ხელის-მოწერა და დასაბეჭდად განცხადებების მიღება: „ცნობის ფურცლ.“ რედაქციის კორესპონდენტებს ქალაქის გარეშე. ხელის-მოწერა და განცხადებების მიღება: ქალაქში, ქუთაისში, ბათომში, ფოთში, სოხუმში, ახალციხეში, ახალქალაქში, ბორჯომში, ახალციხეში, ახალქალაქში, ბორჯომში, ახალციხეში, ახალქალაქში, ბორჯომ

ეროვნული ბიბლიოთეკა

მაშინვე ვერ გაბედეს ასეთ რეფორმის მოხდენა და ცოლდაცოლობამ ზემოქმედება მოახდინა ორგანიზაციების წინააღმდეგ ბრძოლით. ამ ბრძოლამ რამდენჯერმე ტელეფონზეც გასცხარა, ვიდრემდის ვერც დასრულდა და ბრძოლის დასრულება კომპრომისის უნდოდათ. კომპრომისი გაბაძეც საფრანგეთიდან კონგრესიდან და ამით უფრო გაამტკიცა სახელმწიფოსა და ტკბილების შორის დამოკიდებულება. ბოლოს კომპრომისი იძულებულ შეიქმნა და შეუდგა განსკრავებების მოხდენის საქმეს, ხოლო რუვიე დაასრულა.

ახლის კონრნით გაიქმნა ნაპოლეონ პირველის მიერ შექმნილი კონკორდატი, რომლითაც განსაზღვრული იყო საფრანგეთის მთავრობისა და ტკბილების ურთიერთობა. სხვათა შორის, ამ კანონის ძალით სახელმწიფო 40 მილიონ ფრანკს აძლევდა წელიწადში საფრანგეთის სამღვდელოებას. ამ რიგად სამღვდელოება უზრუნველყოფილი იყო ნივთიერად სახელმწიფოსაგან, ამავე დროს კი იმავე სახელმწიფოს ებრძოდა. რასაკვირველია, ასეთი ანორმალურის მდგომარეობის სახელმწიფო ვერ მოითმენდნა დიდ ხანს და ეი ვერ მოითმინა კიდეც...

ახალი კანონ-პროექტი პალატამ დიდის ხმის უმეტესობით (108) მიიღო და ეხლა სენატს გადასცა. უეჭველია, სენატშიაც ასევე იქნება მიღებული და პროექტი მალე კანონად შეიქმნება. პალატაში უკეთ პასპარესიული პარტიები მიეზარა კანონ-პროექტს, თუმცა სოციალისტებმა და რადიკალ-სოციალისტებმა არ ამჯაფიოლდნდა ბრიანანისაგან შემოშვებული კანონ-პროექტი; მიეშორნენ იმიტომ, რომ იმედი აქვთ მომავალში შეასწორებენ კანონს. მთელი დემოკრატიული საფრანგეთი სიხარულით შეიგება პალატის გადაწყვეტილებას, რადგან იმედი აქვთ, საფრანგეთის მთავრობა და პალატა მოისჯერნენ კლერიკალების ინტრიგებისაგან და შეუდგებიან დემოკრატიული რეფორმების განხორციელებას.

რა დიდი მნიშვნელობა აქვს ტკბილების განსკრავებს სახელწოდებაზე, მშვენივრად გვიხსნის საფრანგეთის ცნობილი ისტორიკოსი თეოდორ დორეტი. იმის აზრით, ჩუსპასლიკის არსებობიდან ასეთი დიდ-პატივცემული კანონი არ გამოქვეყნილა. ხალხური-გარეული,—უთქვამს მას,—ეყო წარმოიდგენენ, რა დიდი საქმე აღუსრულეთო; კამოლიკეებში მიზეზი იყო ეკლესიის რეაქციონულ მოძრაობისა, რომელთაც-კი ვერც ხედავდით საფრანგეთში ამ ასი წლის განმავლობაში; რომ დრეფუსის ისტორია არ დაეთვლიყო, და ზოლას ბრძოლა არ დაეწყო, ვინ იცის, იქნებ საფრანგეთსაც ესპანის ბედი დამართოდა. ეხლა, როცა ტკბილნი განსკრავებულ და სახელმწიფო მის სასარგებლოდ ფუძის ალთ გადიხდის, კამოლიკეებს პრეტენი სრულიად დღეება ხალხში და სამღვდელოების გვედენის ძარი გაეხარებათ. პირველ წლებში, შეიძლება, სამღვდელოებამ შეაგროვოს 40 მილიონზე, მაგრამ შერე და შერე ხალხი ადარ გაიღებს ამ ფულს და სამღვდელოება იძულებული იქნება სახელმწიფოს მიმართოს. ეს გარემოება-კი სრულიად ჩაშოაშორებს საფრანგეთის სამღვდელოებას რომ და სამღვდელოებაც მოისპობენ დაუძინებელ ბრძოლას ეროვნებასთან.

ასეთია ახალი კანონი და ამიტომაც ადგილი გასაგები ის აღტყინება, რომლით მიეგება მას მთელი განათლებული ევროპა და ის წყვეტილ-ხრეულად, რომლითაც იხსენიებენ მას პოლიტიკურნი ქვეყნის ძალები. ტკბილნიის განცალკევება სახელმწიფოსაგან გამარჯვება არა მარტო საფრანგეთის დემოკრატიისთვის, არამედ მთელის ქვეყნის მშრომელი ხალხისთვის,—გამარჯვება ნამდვილი ბრალნი და მთახოვებია საყეთილო ს.

ᲙᲐᲮᲔᲗᲘᲡ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲛᲔᲤᲘᲡ ᲛᲔᲡᲐᲮᲚᲔ

—

ტფილისში „Die Neue Zeit"-ის №-38 ნომერში კოლტციას წერილი დაბეჭდილი. ავტორი გვიხსნის იმას, თუ როგორ უნდა უყურებდეს ომს სოციალ-დემოკრატიული პარტია. თავის მსჯელობას იგი ამყარებს იმ აზრზე, რომ სამწუხაროს ინტერესები უნდა ქმნილ-ბარებრივ მუშათა კლასის გნებავ-თუ-არ-თუ-ნებავის ბრძოლის. ამისდა მიხედვით დაცვა მაშინ შეიძლება სოციალდემოკრატიის მოვალეობას, თუკი სამშობლოს ინტერესები ეთანხმება მუშათა კლასის ინტერესებს ან როცა ეს დაცვა აუცილებელია საზოგადოების პროგრესისათვის. მარტო იმისთვის, რომ ომი ბურჟუაზიული და უზნო სამფლობი ხალხთა შორის დიდი გადასწყვეტილ ეახს ვერ ვიტყვით ამ თუ იმ ომში მონაწილეობაზე. წარმოების და სახოგადების თანაბრმოვე ორგანიზაციის დრო ომი და რევოლუციის ბუნებრივი თვისებებია, ეულილებელ მოვლენებია, რომელნიც დრო გამოუვიან ძირიანად არაეფექ სახოგადებას და ჰქონ-ბიან მხოლოდ მაშინ, როცა თანამედროვე სახოგადოებრივი ორგანიზაცია იქცევა. მთელი სოციენა, რაც ომსაც და რევოლიუციასაც ახლიბს უგებენ მაგრამ ერთიც და მეორეც ხან აქ, ხან იქ წამოპყოფს ხოლმე თავს.

კოლტციის აზრით, თანამედროვე ომის ძირითადი მიზეზი კაპიტალისტური წარმოებაა, რომელიც აიძულებს კაპიტალისტურ ქვეყნებს ახალ-ახალი ბაზრები დაიპირონ. არ ოდნავ ეურობენ დასიქეი ადგილ დაინა და, ამიტომ სახელმწიფონი „ახალ შენებისა" ძებნენ ოფრაკით და ახიაში შეუდგნენ. ყოველ ახლად დაპყრობილ ადგილს თან მისცეს მიზეზი შეტაკებისა და ომებისა ეფრთაში. საკითხა გავიხსენოთ ფაშოდა და ძმროკეთ. ყოველ სახოგადოებას აქ ერთი, რომელიც დაპყრობელთა ქალთა წინააღმდეგობენ, თავის დასაცავად ეხლეროდა ძალა. ომი მხოლოდ ეგზრეკეთ ტკბილი ეწარმოებს ხოლმე ისეთ მხარეთა შორის, რომელიც ადვილად შეიძლება დაპყრობა. ჩვეულებრივად ომი შედგება ეკონ-ფლიქტისა, რომელიც მოწინააღმდეგეებს შედიდმინარად ეურ გაუთავებით. შესაძლებელია სოციალ-დემოკრატია ისეთ მდგომარეობაში ჩავარდეს, რომ თვითონ მოითხოვოს აგრესიული ომი. რასაკვირველია, სანამ სოციალ-დემოკრატიას საქმე კაპიტალისტურ მთავრობასთან აქვს, იგი ყოველგვარ ომის წინააღმდეგი იქნება. მაგრამ რა საშუალებები უნდა ეეწინააღმდეგოთ ომს? კოლტციის აზრით საშუალებები მეტად ეკოს სოციალ-დემოკრატიის შედან უნდა ებრძოდეს მილიტარიზმს, სამხედრო მოეკლტს და ეკლეს. სალდათების გაფიცვა, თუ კი იგი შესაძლებელია, უნდა მოხდეს ყოველ ომსაც მოწინააღმდეგეებს მხარეს ეოთხა და იმავე დროს. ეთ ნაკლებად შეშფოთებული გაფიცვა ხელს ვერ შეუშლის ომს, პირიქით კარს, და ეუდებს მერის ჯარს თავის ქვეყნის ასახარებლად. ამ შემთხვევაში ომი ეხლად ეხლ ფორმას პიიღებს და, ის თქმა უნდა, პროლეტარიატ მტრის შემოსევა არ უნდა ეუშალებს ხელს. პარიკით ყველა მცხოვრებ-ლის ომში პროლეტარიატი ყოველის ეონით უნდა ებრძოლოს თავის ქვეყნის გასაგდებლად. ყოველ შემთხვევაში, როგორც ხატეე, ომე მოსაგებელი ომის დროს ყოველნაი ერმა უნდა იხროშოს, რომ პრობლემა ომის ტერიტორიაზე კი არა, მტრისაც იყოს.

გაფიცვა სალდათებს, როგორც ეთქვით, ორსაც მხარს უნდა მოსდეს, ამასთან ხაყველთაოდ, ასეთი გაფიცვა ომის დროს ოცნებაა. დარჩა რეზერვისტების გაფიცვა. ბაგრამ გელებით, ეკონალი ბურჟუაზიის და ეულ გრალი პროლეტარები არ შეუძლიათ ფაიცვას, და შეეძლეთ პროლეტარიატს ხელისშეშლის გარეშე ომის დროს ეკონალი ეკონ-ფლიქტის გადაწყვეტა. ამიტომ ეოციალის ეკონალის ეკონალი ეკონალი ეკონალი

„ახლების“ სახოგადოების გაფიცული მუშების და ამავე სახოგადოების გამგეობის შეთანხმებენენ და მუშებმა **უკვე განაგრძეს მუშაობა.**

ჯ. ბერკაშვილის მინისტრად დანიშვნა. სსრკავ. შინაგან საქმეთა მინისტრად პეტლიურის ჯარის ფრაზ ატამანენის მაჭანკალი ბერკაშვილის დანიშვნა ბოლო ხანებში ყველაზე საინტერესო ამბავი გახდა. ბერკაშვილის ვინაობა ცნობილია ყველასთვის. ის ერთ-ერთი ყველაზე ბნელი ფიგურა იყო პეტლიურის ჯარში. ბერკაშვილის ხელით ათასობით ებრაელი დახოცეს

ბიბლიის პირველ საკმენში, რომელიც ხალხს ჰქონდათ საქმეზე მკითხაობისა, აროს ცხოვა, სიდამეცი ისაზს, რომ ქალებს გარეშეთის ტახსაც საკვლილოებში თხოვნილებს, რომ ბაბილონის ზეობაში ნებისმიერ ქალს ორჯერ მაინც უნდა ხიდი იმ ბაბილონის ტაძრის ეზოში ჰქონოდა ნებისმიერ ქალს, ვინც ქმარი ეძებნა. ეს ხიდი ბაბილონელებს ეძახდათ ხიდს, რომელიც ყოველთვის ღია იყო. ამ ხიდზე ბაბილონელები ქალებს ეძებდნენ